

DENİZLİ KIZILCABÖLÜK CAMİLERİ VE ALÇI SÜSLEMELERİ

*Denizli Kızılcabölük Mosques and
Stucco Decorations*

E. Emine Naza-DÖNMEZ*

The foundation of Kızılcabölük in Tavas district of Denizli Province, goes back to Oguz Clans settled in the Western Anatolia during the “Turcomanisation period” of Asia Minor. Evliya Çelebi who visited this settlement during the 17th century mentioned it as “Kızılcabörklü” and described it as “a Muslim town with a mosque and bath”. The oldest mosque in Kızılcabölük is Hanönü Mosque, built in 1697/98 (H. 1109/10) and restored in 1895 (H. 1312) according to its epitaphs. Meanwhile, other mosques around this area such as Kavak, Çayırlik and Yukarı could not be dated, but we can affirm that those buildings were renewed in the late 19th century, after their decoration. All of these four mosques are displaying the same rectangular plan. Their pastured walls must have been built with stone and brick. They contain upper lodges carried by wooden columns and wooden ceilings covered with tiled roofs. These mosques, despite their modest even ordinary façades have elaborate inner decorations. Especially, the mihraps are remarkable with their stucco decorations which are different in each mosque. Those stucco decorations composed of Baroque, Rococo and Empire elements, shows the characteristics of the eclectic style dominating the late 19th century Ottoman Art. The renewal of the interiors of these mosques under western influence, indicates the high economical status of the local notables, due to the development of the traditional textile industry, as well as their cultural interactions with Europe through Izmir.

* Yard. Doç. Dr. E. Emine Naza-Dönmez, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölümü Türk ve İslam Sanatı Anabilim Dalı.

Denizli ili, Tavas İlçesi Kızılcabölük beldesinin tarihçesi, Anadolu'nun Türkmenleşmesi esnasında Batı Anadolu'ya yerleştirilen Oğuz boylarına kadar uzanmaktadır¹. XVII. yüzyılda Evliya Çelebi buradan geçmiş, "Kızılcabörklü" olarak söz ettiği beldeyi "camii ve hamamı olan Müslüman bir şehirdir" diye tanıtmıştır².

Kızılcabölük'te inşa edilen en erken tarihli yapı, kitabesine göre Hanönü Camii'dir³ (Resim 1). Yukarı Mahallesi'nde yer alan yapının giriş kapısı üzerindeki kitabesi şu şekildedir (Resim 2):

Vâzi-i kadîm tarih-i garibe
 Bin yüz dokuz ismi Ümmiyeye
 Vâzi-i minber nâm oldu Köse Mehmed Ağa
 Bin yüz on idî târihiyye
 Emced-i bint-i Mehmed Ağa dedi zâten
 Bâ'is-i rahmet olsunbihvân fatiha

Kitabeye göre yapı 1697(H1109)'de, minberi ise 1698 (H.1110) tarihinde yapılmıştır. Dikdörtgen planlı, taş-tuğla örgülü yapının duvarları sıvayla kaplanmıştır. Ahşap dikmelerin taşıdığı kadınlar mahfiline sahiptir. Ortası tekne tavan biçiminde yapılmış ahşap tavan dışarıdan kiremit çatı ile örtülüdür. Ahşap minberinin yan yüzleri dikdörtgen levhalarla taksimatlandırılmıştır (Resim 3). Alçı süslemeli mihrap nişi, iki yandan birbirine dönük akantüs yaprakları ile sınırlanmış ve yuvarlak niş kemeri yaprakları içe dönük akantüs yaprakları ile çevrelendirmiştir. Mihrap nişini iki yandan sınırlayan, çökgen kaide üzerinde yükselen yuvarlak gövdeli sütunların başlıklarını da, yine akantüs yaprakları ile süslenmiştir. Sütun başlıklarının arasınada bir ayet kitabı yer alır. Mihrabin üzerinde üç bölümlü dikdörtgen

bir alınlık bulunur. Ortadaki kare kartusta S ve C kıvrımlı yaprakların çevrelediği, madalyonlu buketin içinde "Allah" yazısı yer alır. Alınlığın dikdörtgen biçimindeki iki yan kanadı, alta kıvrık akantüs yaprakları ile süslenmiş üstte ise küçük bir madalyonla taçlandırılmıştır. Bu dikdörtgen kartuşların üzerinde ise, caminin ve alçı süslemelerin yapıldığı tarihleri veren yarımdaire biçimindeki alınlıklar yer alır. Sağda H.1312, solda ise H.1109 tarihleri okunur. Mihrap alınlığının iki yan kanadının en dışında kalan alt bölümünü S ve C kıvrımlı profillerle kesilmiştir. Madalyon biçiminde süslemelerle taçlandırılmış içbükey ve dışbükey kuruluşlu bu kanatlar, mihraba hareket kazandırmıştır. En üstte yer alan alçı çerçeveli camlı panoda ise caminin tamir kitabı bulunmaktadır⁴ (Resim 4, Çizim 1). Kitabe şu şekildedir:

Ağâz-ı kelâm eyledim niyâz-ı Rabbâniyye
 Medhaline nâil oldum hitâmine.
 Câmi-i şerifin tamirini hocamız etdi.
 Civâr-ı ba'id-karfi meyl-i muhabbet-i Hakla
 Ta'mirden mülk-i civâr-ı Muhammed Mustafa
 Eyledi üçüz on ikide Molla Mustafa.
 Nazargâh olan 'ibâd-ı sâfiye
 Nâm verdiler ismini Ay sofiye

Duvarların üzerinde yer alan ve mihrabın iki yanından başlayarak bütün yapıyı dolanan kalem işi frizler tekne tavanın eteğinde de görülmektedir. Bu süslemeler üç boyutlu verilmeye çalışılarak iç görünüşe bir hareket kazandırılmıştır. Ayrıca yine mihrabın üstünden iki yana dağılan kalem işiasma dalları da yapıyı dolanmaktadır. Yapının duvarlarında "Allah" "Muhammed" ve dört halifenin isimlerinin bulunduğu akantüs yapraklı yuvarlak alçı panolar yer almaktadır.

Kızılcabölük'te Kavak Mahallesi'nde yer alan Çayırlık Camii dikdörtgen planlıdır. Taş-tuğla örgülü ve kiremit çatıyla örtülü yapının duvarları sıvayla kaplanmıştır. Ahşap dikmelere oturan kadınlar mahfiline sahip

¹ Beldenin tarihçesi hakkında ayrıntılı bilgi için bknz. Yakıt 2002: 13

² Evliya Çelebi, VIII, 575

³ Kitabeyi okuyan hocam Doç. Dr. Hüsamettin Aksu'ya teşekkür ederim. Aynı kitabı Prof.Dr. İsmail Yakıt'ın eserinde şöyle geçmektedir: bkz. Yakıt 2002: 158 Vâzi-i kadîm tarih-i arabiyye,

Bin yüz dokuz ismi Ümmiyeye

Vâzi-i minber nâm oldu Köse Mehmed Ağa

Bin yüz on idî târihiyye

Ümmi bint-i Mehmed Ağa dedi zâten

Bâ'is-i rahmet olsunbihvân fatiha

⁴ Hanönü Camii'nde mihrabın üstünde yer alan kitabı okuyan Dr. Selman Can ile Araş.Gör. İbrahim Yıldırım ve son düzeltmeleri yapan Hocam Doç.Dr. Hüsamettin Aksu'ya teşekkür ederim.

yapının tavanı çubuklu taksimatlı olup ortasında kare biçiminde bir tavan göbeği bulunur. Alçı mihrabı Hanönü Camii'ndeki düzenlemeye benzemekle birlikte süslemeleri farklıdır (Resim 5, Çizim 2). İç içe iki bölümden oluşan mihrap nişinin dekoratif kemerli üstteki kısmı, iki yandan içe kıvrık ince uzun akantüs yapraklarının çevrelediği çubuk biçimini silmelerle sınırlanmıştır. İçteki yuvarlak niş alçı bir silme ile çevrelenmiştir. Mihrap nişinin yanlarında, ortalarında çiçek rozetleri olan çokgen kaide üzerinde yarım yuvarlak sütunlar bulunur. Çubuklu silmelerin sınırladığı sütunların başlıklarları minik rozet çiçekli akantüs yapraklıdır. Sütunların arasında bir ayet kitabesi, üzerinde ise dikdörtgen bir alınlık yer alır. Ortada "Allah" yazısının bulunduğu, S ve C kıvrımlı yapraklar bir madalyon oluşturur. Yapraklar minik çiçekli rozetlerle dolgulanmıştır. İki yan da ise içbükey kıvrımlı bölgülerin ortasında akantüs yapraklı süslemeler yer alır. En üstte, köşelerde minik rozet çiçekleri ve yüzeylerin ortasına gelecek şekilde akantüs yapraklı S ve C kıvrımlı süslemeler bulunur. Duvarlarda akantüs yaprakları ile taçlandırılmış alçı madalyonlar içinde "Allah", "Muhammed" ve dört halifenin isimleri yer alır. Yapının dış duvarına bitişik Çayırlık Çeşmesi'nin kitabı, 1866 (H.1282) yılına tarihlenmektedir⁵. Yapının mihrabı da bu yıllarda yenilenmiş olmalıdır.

Kavak Mahallesi'nde yer alan diğer bir yapı Kavak Camii'dir⁶. Dikdörtgen planlı, taş-tuğla örgülü ve kiremit çatı ile örtülü yapının duvarları sıvaya kaplanmıştır. Ahşap dikmelerin taşıdığı kadınlar mahfili bulunur. İnşa tarihi olmamakla birlikte yapının yörenin en eski camilerinden olduğu bilinmektedir. Geçirdiği onarımlar nedeniyle orijinal şekli günümüze ulaşmamıştır. İç yüzeyi fayansla kaplanmış mihrap, iki yandan akantüs yapraklı başlıklarları olan yarım yuvarlak sütunlarla sınırlanmıştır. Üstte içinde ayet yazılı olan dikdörtgen çerçeveli bir levha bulunur. Levha, alçı süslemeli bir alınlıkla taçlandırılmıştır

(Resim 6, Çizim 3)⁷. Duvarlarda diğer camilerde de görülen "Allah" "Muhammed" ve dört halifenin adının yazılı olduğu alçı panolar yer alır.

Alçı süslemenin yer aldığı son yapı Yukarı Camii'dir. Yapı Yukarı Mahallesi'de yer alır. Kare planlı taş-tuğla örgülü ve kiremit çatı ile örtülü yapının duvarları sıvaya kaplanmıştır (Resim 7). Camide ahşap direklere oturan kadınlar mahfili mevcuttur. Ahşap, çubuklu taksimatlı tavanın ortası, tekne tavan biçimindedir. Ahşap minber dikdörtgen levhalarla taksimatlandırılmıştır (Resim 8). Caminin mihrabı diğerlerinden farklı olarak süslenmiştir. Yuvarlak mihrap nişini sınırlayan kompozit başlıklı yivli plastirlar yer alır⁸. Dikdörtgen plastirlar üstte 3/1 oranında daralarak devam etmektedir. Üsteki plastirların yüzeylerinde iki sıralı köşeleri iç bükey olarak kesilmiş düz kartuşlar yer alır. Başlıklarının ortasında akantüs yaprakları ve ay yıldızlı süslemeler bulunur⁹. Mihrap nişinin, köşeleri üçgen biçimli çiçek buketleri ile dolgulanmıştır¹⁰. Arada yazı kuşağı ve bunun üzerinde ortada üçgen biçimli çiçek buketinin taçlandığı, iki yana açılan S ve C kıvrımlı akantüs yapraklı dallar yer alır (Resim 9, Çizim 4¹¹). Yapının duvarlarında "Allah", "Peygamber" ve dört halifenin isimlerinin yazılı bulunduğu alçı madalyonlar yer alır.

Kızılcabölük'te yer alan camiler içinde tarihi bilinen en eski yapı kitabesine göre 1697/98 (H.1109/10) tarihinde inşa edilmiş olan Hanönü Camii'dir. Yapı 1895 (H.1312) tarihinde yenilenmiştir. İnşa tarihleri bilinmeyen Kavak, Çayırlık ve Yukarı Camileri'nin de XIX. yüzyılın sonlarında iç süslemelerinin yenilendiği söylenebilir. Tanıtılan dört caminin plan şemaları aynıdır.

⁷ Buna benzer mihrap alınlık süslemeleri – günümüzdeki durumu bilinmemekte birlikte İzmir Eşref Paşa Camii, İzmir Esnaf Şeyh Camii, İzmir Fettah Camii, İzmir Natırzade Camii, İzmir Hacı Bey Camii yer alır. Ungan 1968: Resim 151, 157, 113, 122, 141.

⁸ Benzer bir süsleme İzmir Mehmed Camii'de bulunur. Ungan 1968: Resim 57.

⁹ Ay yıldızlı bir süsleme İzmir İmam Hani Mescidi mihrabında yer alır. Demirkiran 1974: Resim 70.

¹⁰ Bu köşe dolgularının benzerleri İzmir Hacı Bey Camii ve İzmir Kemeraltı Camii mihrabında yer alır. Ungan 1968: Resim 141; Bulut 1996: Resim 1.

¹¹ İzmir Başbudak Camii mihrap alınlığında da benzer süsleme görülür. Bulut 1996: Resim 11.

⁵ Yakit 2002: 161

⁶ Kasabanın en eski yerleşim alanı olduğu kabul edilir, yapının bulunduğu meydan içinde tarihi bir kavak ağacı mevcuttur. Yakıt 2002: 14

Kasaba ölçüğinde inşa edilmiş söz konusu bu yapılar, dikdörtgen veya kare planlı; taş – tuğla örgülü duvarları sıvayla kaplanmıştır. Dışarıdan kiremit çatıyla ve içерiden ahşap tavanla örtülmüş bu yapılarda, ahşap dikmelerin taşıdığı kadınlar mahfili bulunmaktadır. Dış görünüşleri ile hiç bir özelliği olmayan bu camilerin iç mekanları, mihraplarının alçı süslemeleri ile dikkat çekmektedir.

Türk sanatında alçı kolay işlenirliği ile her dönemde tercih edilen bir süsleme tekniği olarak kullanılmıştır. Anadolu Selçuklu saray ve köşklerinde yer alan alçı süslemeler dini mimaride mihraplarda yaygın olarak görülür. Dönem dönem önemini kaybetmiş gibi görünse de bu süslemeler Osmanlı sanatında da yer alır¹². Erken ve Klasik Osmanlı mimarisinde alçı, duvarlarda ve tavanlarda malakari tekniğinde; yapıların iç pencerelerinde ise revzen olarak kullanılmıştır. Batılılaşma Dönemi Türk sanatında gözlenen Barok, Rokoko ve Ampir üslubunun getirdiği yoğun bezeme anlayışı yapıların cephelerinde taş, iç dekorasyonda ise alçı olarak kendini göstermiştir. Alçı rahat işlenirliği ile söz konusu dönemin süsleme üslubunun mimariye yansıtılmasını kolaylaştırması ayrıca ekonomik olması yönü ile de tercih edilmiş olmalıdır. Bu dönemde alçı süslemenin en yoğun kullanıldığı yapılar grubu olarak Topkapı Sarayı'ni örnek gösterebiliriz.

Kızılcabölük yapılarında hepsi birbirinden farklı süslemeli bu alçı mihraplar; XVIII. yüzyıl Osmanlı sanatında yer alan Batılılaşma döneminin getirdiği yeni bir yaklaşımla; Barok, Rokoko, Ampir üsluplarının yeni bir uygulaması olarak XVIII. yüzyılın sonlarından XIX. yüzyıla kadar uzanan Neo-Klasik üslupta yapılmışlardır. Bu süsleme anlayışına Tanzimat üslubu adı da verilmektedir¹³. Bu tarz alçı mihraplar İzmir ve çevresi yapılarında da karşımıza çıkmaktadır¹⁴. Konya'da yer alan Aziziye Camii süslemeleri de benzer

¹² Anadolu Türk sanatı alçı süslemeleri ile ilgili detaylı bilgi için bknz. Bulut 1996: 1, dipnot 1

¹³ XIX. yüzyıl mimari üslubu için ayrıntılı bilgi bknz. Eyice 1979-1980: 155-162; Ülgen 1990: 67-7; Dişbudak 1990: 37-44

¹⁴ Üngan 1968; Demirkiran 1974; Bulut 1996: 1-10; Ünal 1994: 211-226; Arel 1993: 212-218; Arel 1995: 43-51

üsluptadır¹⁵. İncelenen yapılarda duvar resimleri yoktur. Bu yönü ile XIX. yüzyılın ortalarında yenilenmiş Denizli ve çevresinde yer alan Acıpayam Yazır Köyü Camii, Güney Belenardıç Köyü Camii, Çal Boğaziçi Köyü Camii gibi bir dizi yapıdan ayrılr¹⁶. Kızılcabölük Camileri'nde süsleme bilinçli olarak mihrapta toplanmış, diğer süslemeler sade tutulmuştur. Yukarı Camii ve Hanönü Camii orijinal olarak günümüze ulaşmıştır. Kavak Camii mihrabı bozulmuştur. Katalogda yer almayan Dere Camii ise aynı plan şemasına sahiptir. Fakat iç süslemesi günümüze gelmemiştir. Yalnız yapının duvarında Mekke-Medine'yi tasvir eden bir işleme yer almaktadır.

Yörede yüzyıllardan beri geleneksel olarak dokumacılık yapılmaktadır. Kızılcabölük, Babadağ ve Buldan'la birlikte Denizli bölgesinde yer alan diğer bir dokuma merkezidir¹⁷. XIX. yüzyıl ortalarında kasaba halkın % 50 sinin dokumacılıkla % 25'nin tarımla - özellikle yörenin etrafında yer alan bereketli tarlalar ve bağlar günümüzde de bunun göstergesidir- kalan diğer kesim ise çeşitli mesleklerle uğraşmaktadır. Bunların içinde yer alan bir grup da tüccarlardır. Dolayısı ile bölgede yapılan dokumaları bizzat pazarlayıp alım satımını yapan yöre esnafıdır¹⁸. Bu durum XIX. yüzyılda Kızılcabölük halkın refah düzeyinin yüksek olduğunu göstergesidir. Buradan yola çıkarak Kızılcabölük camilerinde yer alan zengin dekorlu alçı süslemelerle yörenin dokumacılıktan kaynaklanan bu refah düzeyi arasında bağlantı kurulabilir. Osmanlı sanatı XVIII. yüzyılda Batı ile olan ilişkiler sonucunda yeni üsluplara yönelmiştir. Batılılaşma Dönemi olarak adlandırılan bu dönemde ortaya çıkan yenilikçi akımlar, Osmanlı mimarisi ve geleneksel sanatlarını değiştirmiştir. Bu değişim süreci Anadolu yapılarında da kendini göstermektedir. Özellikle toprak sahibi Ayanların ya da Kızılcabölük'de olduğu gibi dokumacılıkla zenginleşen eşrafın inşa ettirdikleri cami ve evlerde yer alan Batı

¹⁵ Eyice 1979-1980: 175

¹⁶ Arik 1988: 44-45; Çakmak 1994: 19-28

¹⁷ Yılmaz 2000: 271

¹⁸ Yakıt 2002: 25

kaynaklı süslemeler, bu değişime örnek olarak gösterilebilir¹⁹.

Önemli olan Kızılcabölük yapılarındaki bu süslemeleri kimlerin yaptığıdır. Anadolu'da her dönemde gezgin ustaların varlığı bilinmektektir. Dokumaları sayesinde İzmir yoluyla dışarı açılan yöreye İstanbul'dan ustaların gelmesi uzak görülmektedir. Özellikle İzmir'in küçük camilerindeki XIX. yüzyıl alçı süslemeleri ile büyük benzerlik gösteren Kızılcabölük camilerinin süslemelerini İzmir'den gelen veya İzmir yapılarını süsleyen ustalar yapmış olmalıdır. Prof.Dr. Ayda Arel'in de belirttiği gibi, Batı Anadolu camilerinde yer alan bu tip süslemeleri ya İzmir ve çevresi adalar vasıtası ile Anadolu'ya gelen yabancı ustalar ya da Batı sanatını kavramış gayrimüslim ustaların yapmış olabileceğiidir²⁰. Özellikle XIX. yüzyılda Sakız Adası'ndan gelen inşaat ustalarının İzmir ve çevresi yapılarında çalışıkları bilinmektektir²¹. Bu dönemde Batıdan gelen mimarlar da Başkent İstanbul siluetine yeni eserler kazandırmışlardır. Bunlar içinde İtalyan Fossati, Fransız mimarlar Bougeois ve Valaury'i örnek olarak gösterebiliriz²². İstanbul yapıları Fransız üslubuna yakınlık, Batı Anadolu yapılarında görülen süslemeler daha çok İtalya etkilidir. Bu da yukarıda açıklandığı gibi adalar vasıtası ile bu etkileşimin olabileceğiinin göstergesidir²³. Bu özellikleri taşıyan en tipik örnek Aydın Cincin Köyü'deki Cihanoğlu Camii mihrabıdır²⁴. Kızılcabölük yapılarının mihrap süslemesi daha sade olmakla birlikte, İzmir ve Aydın örneklerine benzemekte ve bu görüşü doğrulamaktadır. Kızılcabölük camilerinde Denizli ve çevresinde yer alan diğer yapılarda olduğu gibi duvar resimlerinin yer almaması ilginçtir. Söz konusu yapılardan özellikle Güney Belenardıç Köyü Camii ve

Çal Boğaziçi Köyü Camii'nde görülen resimler büyük bir olasılıkla sembolik anımları olan tarikatla ilgili eserlerdir²⁵. Herhangi bir tarikata mensup olmayan Kızılcabölük'ün muhafazakar yöre sakinleri kasaba camilerinin duvarlarında bu tarz resimlerin bulunmasını istememiş olmalıdır. Kızılcabölük beldesinin camilerindeki süslemelerin Aydın yapıları ile daha çok benzemesi yörenin Cumhuriyet öncesinde Menteşe Sancağı Aydın Vilayeti'ne bağlı olmasıyla da açıklanabilir²⁶.

Kızılcabölük geleneksel dokumaları ile kültürel mirasımıza sahip çıkarken, henüz hiçbir araştırmacı tarafından bu yönü ile tanıtılmamış camileri ayrı bir önem taşımaktadır. Geleneksel konut mimarisinin güzel örneklerinin de yer aldığı yörede, her geçen gün bu yapılar yıkılıp yerlerine betonarme binalar yapılmaktadır. Bu camiler günümüze kadar kălabilmiş olmaları ile şanslıdırlar. Hanönü Camii günümüzde kullanılmayarak kaderine terk edilmiştir²⁷. Tanıtılan bu camilerle benzer özelliklerinin bulunduğu düşündüğüm Demirci ve Çarşı camileri ise günümüze kadar ulaşmamış, yapılar yıkılarak yerlerine yenileri yapılmıştır²⁸. Aynı akibetin tanıtılan camilerin başına gelmemesi ve bu yapıların Anadolu Türk Mimarlığı Batılılaşma Dönemi Alçı Süslemeli eserler içinde yerini alması gereği inancı içindeyim.

¹⁹ Batı Anadolu Ayanlık mimarisi ile ilgili bknz. Arel 1987: 39-77

²⁰ Sözen 1975: 319 vd; Arel 1993: 214-216; Arel 1995: 49; Arel 1998: 24-27; Arel 2002: 35-41

²¹ Arel 2002: 39

²² Fossati'nın en önemli eseri günümüze ulaşmayan Darülfünun binasıdır. Bougeois günümüzde İstanbul Üniversitesi'nin merkez binası olarak kullanılan Seraskerlik yapılarını, Valaury ise Arkeoloji Müzesi'ne imzasını atmıştır. Eyice 1979-1980:174

²³ Arel 1998: 27

²⁴ Arel 1998: 26, Arel 2002: 39

²⁵ Aksel 1960: 114, Arel 2002: 67-68;

²⁶ Yakıt 2002: 13

²⁷ Son anda yıkılmaktan kurtulan Hanönü Camii'nin mihrap duvarına bitişik günümüzde kullanılan yeni bir cami inşa edilmiştir.

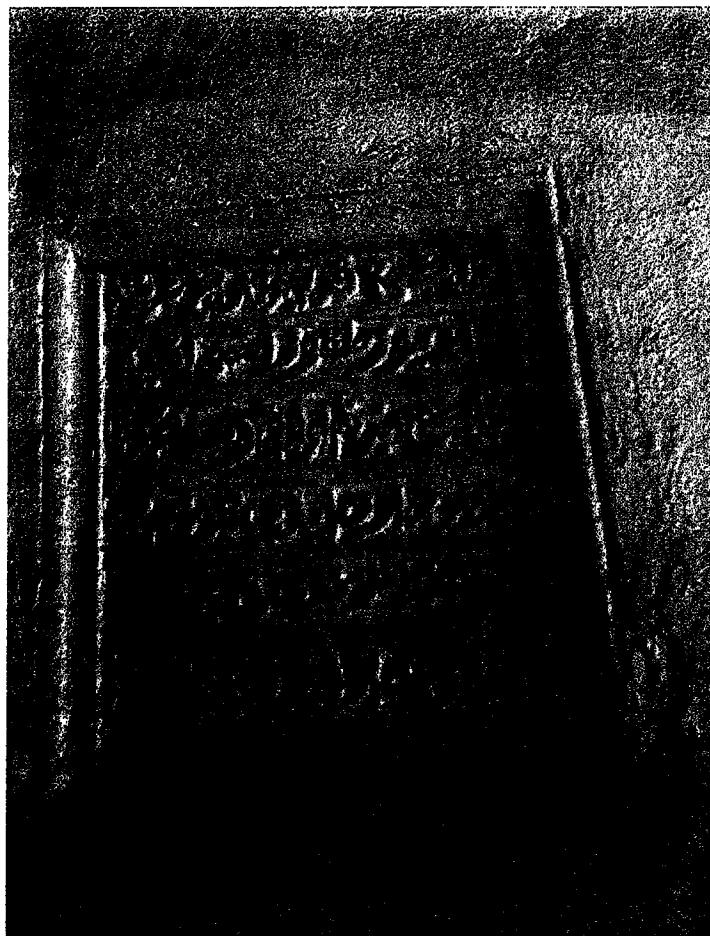
²⁸ Çarşı Camii'nin yıkılan eski minaresinin altından çıkan kitabesine göre yapının ve adının Ebu Bekir Efendi Camii ve tarihinin 1727(H.1140) olduğu tespit edilmiştir. Yakıt 2002: 156.

KAYNAKÇA

- Aksel 1960:M.Aksel.Anadolu Halk Resimleri, İstanbul
- Arel 1987:A.Arel. "Ege Bölgesi Ayanlık Dönemi Mimarisi Hakkında Bir Ön Araştırma", IV.Araştırma Sonuçları Toplantısı, Ankara : 39-77
- Arel 1993: A. Arel. "Gothic Towers and Baroque Mihraps: The Post-Classical Architecture of Aegean Anatolia in the Eighteenth and Nineteenth Centuries", *Mugarnas*, 10. Essays in Honor of Oleg Grabar. Leiden: 212-218
- Arel 1995: A. Arel. "Cincin Köyü'nde Cihanoğulları'na Ait Yapılar", V. Araştırma Sonuçları Toplantısı-I, Ankara: 43-51
- Arel 1998: A. Arel. "18.Yüzyılda İzmir Çevresinde Mimari Ortam", 18. Yüzyılda Osmanlı Kültür Ortamı. İstanbul: 24-27
- Arel 2002: A. Arel. *Tanzimat Öncesi İzmir Sanatında Yeni Yönetmeler*.İzmir
- Arik 1988: R. Arik. Batılılaşma Dönemi Anadolu Tasvir Sanatı. Ankara
- Bulut 1996: L. Bulut. "İzmir Camilerinde Alçı Süsleme", *Sanat Tarihi Dergisi* VIII, İzmir: 1-10
- Çakmak 1994: Ş. Çakmak. "Belenardıç (Torapan) Köyü Camii (Güney/Denizli)", *Sanat Tarihi Dergisi* VII, İzmir: 19-28.
- Demirkiran 1974: H.Demirkiran. *İzmir Han Hamam ve Çeşmeleri*. (İ.U. Edebiyat Fakültesi Yayınlanmamış Lisans Tezi)
- Dişbudak 1990: D.Dişbudak "Milli Saraylar ve 19 yy. Mimarlığı", *Sanat Tarihi Araştırmaları Dergisi* 9, İstanbul: 37-44
- Eyice 1979-1980: S.Eyice."XVIII.Yüzyılda Türk Sanatı ve Türk Mimarisi'nde Avrupa Neo-Klasik Üslubu" *Sanat Tarihi Yıllığı IX-X*, İstanbul: 163-190
- Evliya Çelebi: Evliya Çelebi.Seyahatname, (Haz. Mümin Çevik Üçdal Neşriyat) İstanbul,1985
- Sözen 1975: M. Sözen. *Türk Mimarisinin Gelişimi ve Mimar Sinan*. İstanbul
- Ungan 1968: I.Ungan. *İzmir Camileri* (İ.U.Edebiyat Fakültesi Yayınlanmamış Lisans Tezi)
- Ülgen 1990: A.Ülgen. "Tanzimat Günlerinde Türk Mimari Üslubu", *Sanat Tarihi Araştırmaları Dergisi* 7, İstanbul: 67-71
- Ünal 1994: Rahmi. Ünal. "Yukarı Kızılca Köyü Halil Ağa Camii", *Sanat Tarihi Dergisi* VII, İzmir: 211-226
- Yakıt 2002: İ. Yakıt. *Arşiv Belgeleri Işığında Kızılcabölük*. Isparta
- Yılmaz 2000: S. Yılmaz. "Osmanlı Devrinde Batı Anadolu'da Tekstil Endüstrisinin Gelişimi", *Uluslararası Osmanlı Tarihi Sempozyumu Bildirileri* (İzmir 8-10 Nisan 1999), İzmir: 257-294

Resim 1: Hanönü Camii genel görünüş

Resim 2: Hanönü Camii kitabesi

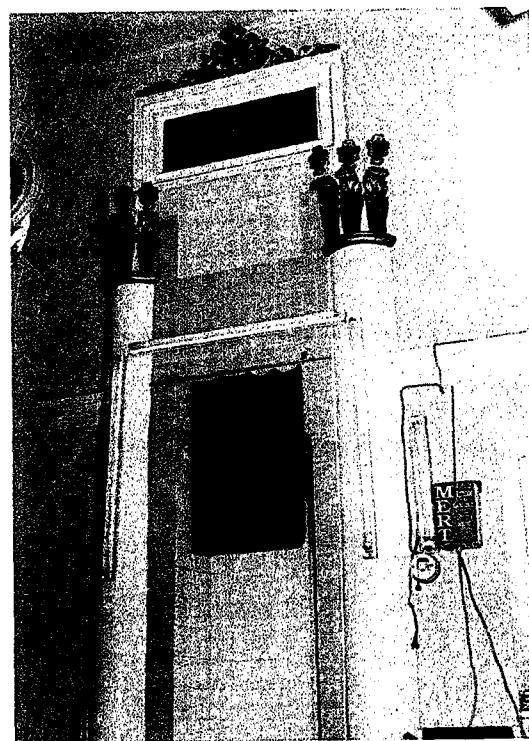
Resim 3: Hanönü Camii iç görünüş

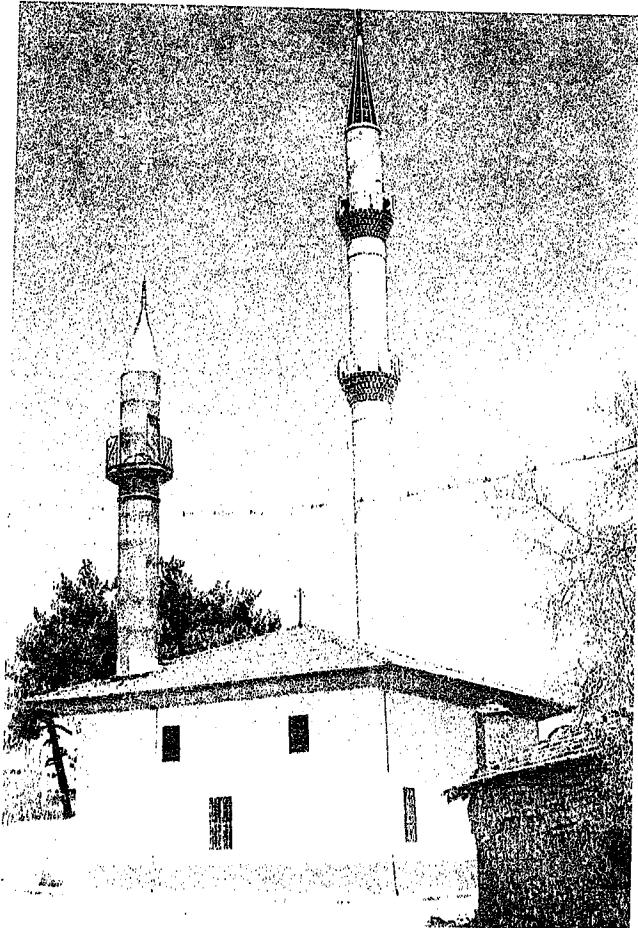
Resim 4: Hanönü Camii mihrabı

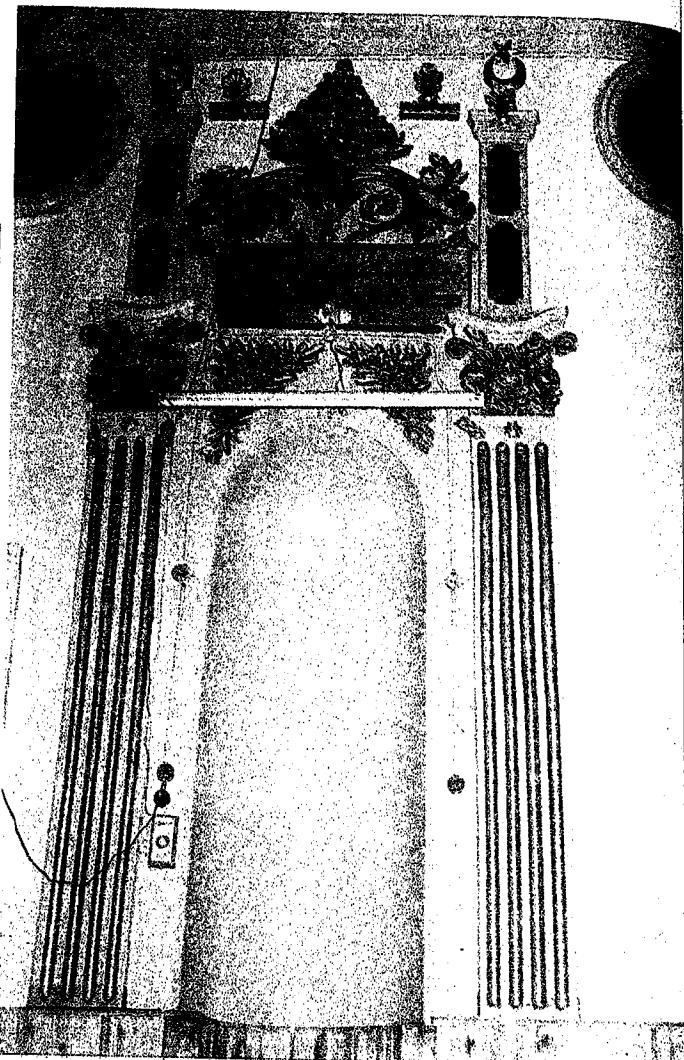
Resim 5: Çayırlik Camii mihrabı

Resim 6: Kavaklı Camii mihrabı

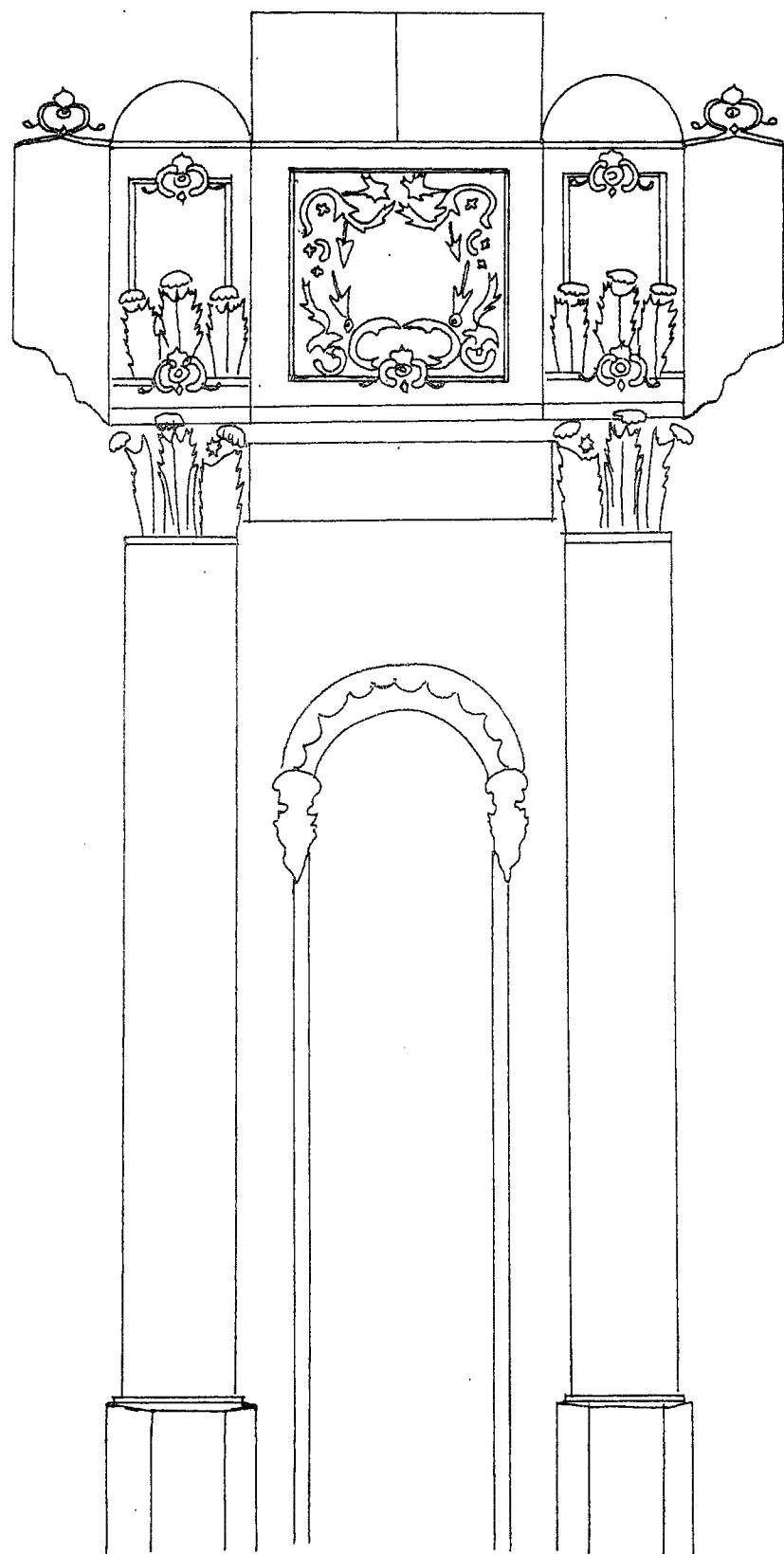
Resim 7: Yukarı Camii genel görünüş

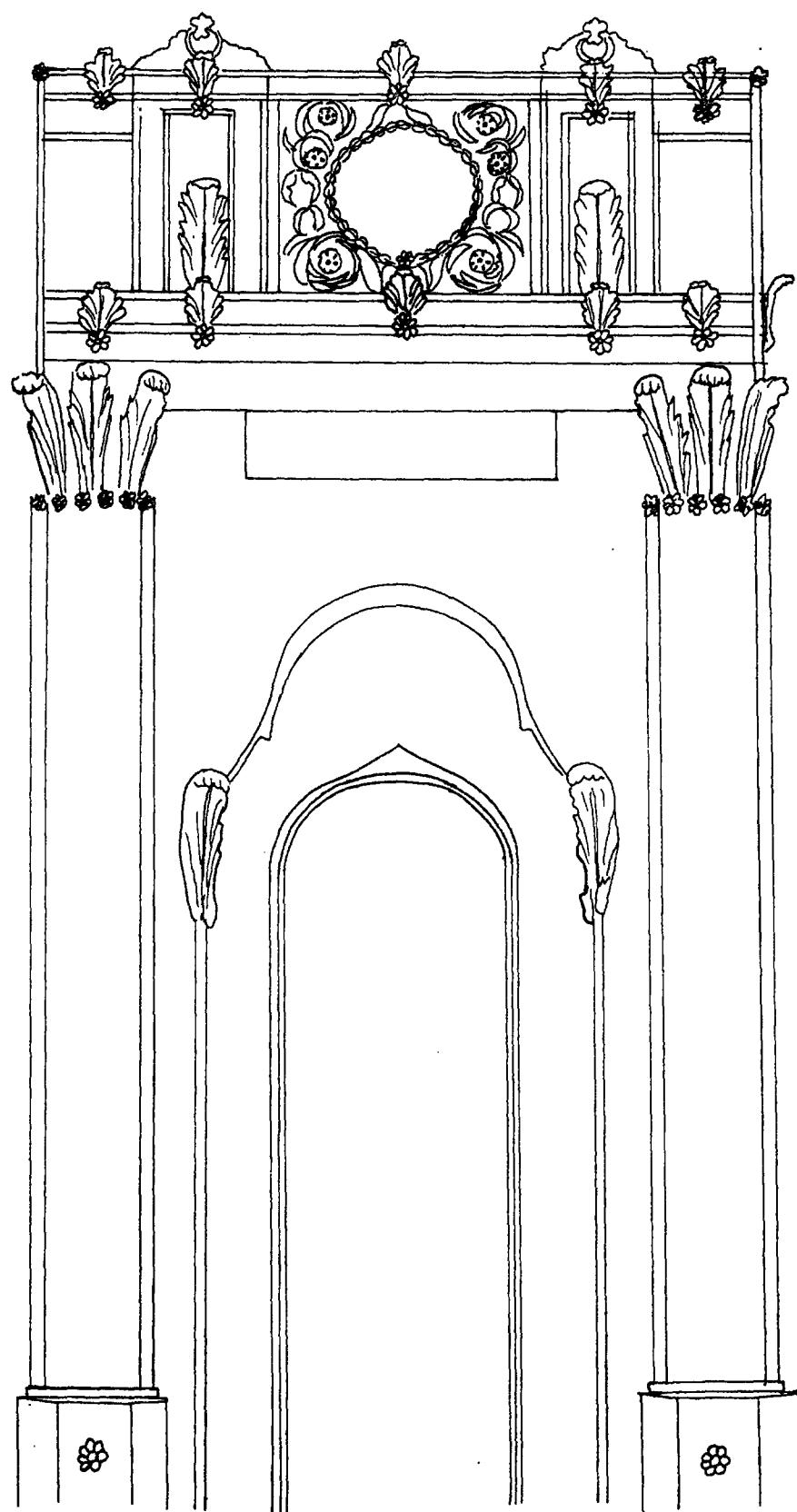
Resim 9: Yukarı Camii mihrabı

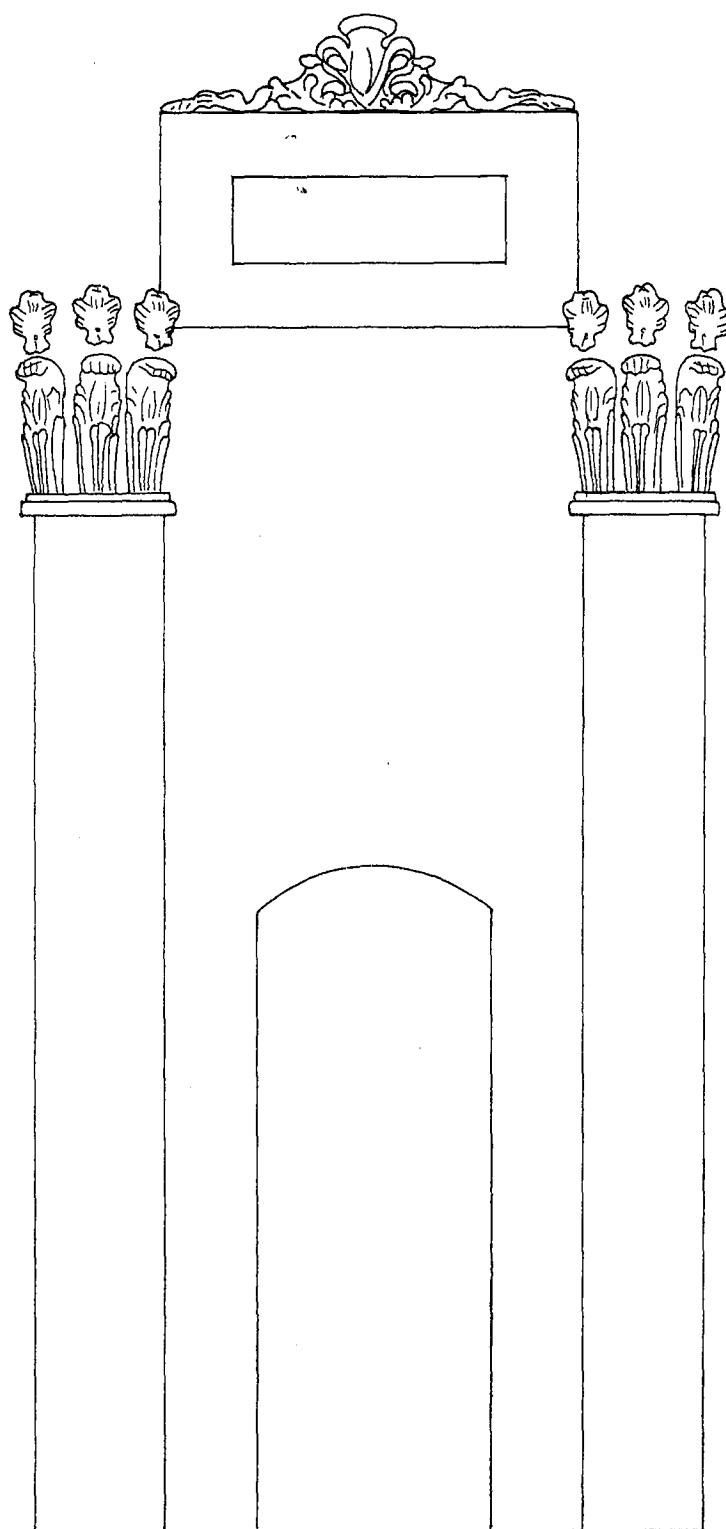
Resim 8: Yukarı Camii iç görünüş

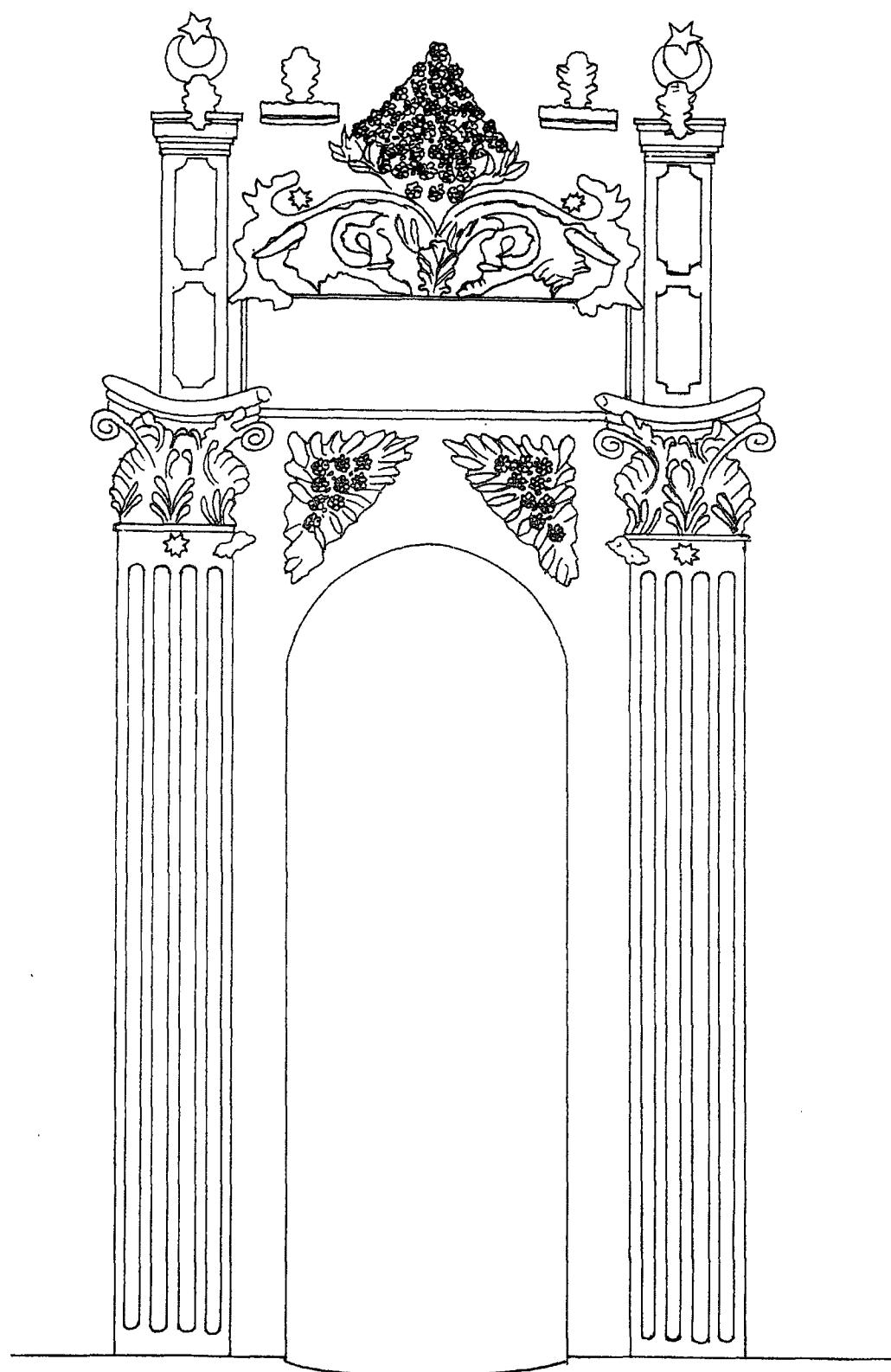
Çizim 1 Hanönü Camii mihrabı

Çizim 2 Çayırlık Camii mihrabı

Çizim 3 Kavaklı Camii mihrabı

Çizim 4 Yukarı Camii mihrabı